

Sevebildiğimden de Fazlasısın Anne

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Aralık 2023

Düşlerim adeta birer mikado çöpü delindiği kadar yürek yaram iki yakamdan da düşmez yalnızlığım. Halis munis bir sevgi masalı ibraz ettiğimden öte yalnızlık ve sevgisizliğe mahal veren karartılar oysaki uğurlu sayımdı gittiğin gün kendimden göçtüğüm zaman kuytulara yağın karın üşüttüğü kadar içimi demlendiğim mevsim ve tarihlerden biçtiğim delişmen zafer ve evet:

Uğurlu sayım, on üç, anne:

Doğduğun gün mademki ayın on üçü, defalarca yalıtıldığım hayat ve sırta kadem basan dostlar.

Mevsimler sıradan çünkü içimdeki mevsimi boyutsuzluğumla süsledim ama yetmedi...

Kıyıldığı kadar içim kıyama durdum ben önce satırlarda sonra belki de bir yatır meziyetinde insanlığımın da çok ötesinde iddia makamımsa haklı çünkü sevgiye paye verendi evren ve Yüce Yargı.

Düşlerim kadar düşmekten kendimi alıkoyamadığım.

Düşlemsel bir tuzak gerçeklerin kanattığı.

Közünde acının ihlal olmuş bir sevgi ırkı var içimde ve soyutlanmış hayattan somut bir veri ise yok işte elimde sadece ve sadece:

Rabbin varlığı ve sen uzaklardan esen rüzgâra muhalif bir fırtına ile diklemesine sapladığım kalbime mademki kalem ve işte sırrı ve işte dilemması yaşamın: boyutsuz bir günceye serildiğim anbean günbegün eklem yerleri delicesine kanayan şiirlerim ve sözcüklerim...

Frapan ve yalancı sevdalar kuşağı ve yalanlar çağı her hikmetse ağına düşmediğim.

Bilinmeze gark eden turna kuşları göç mevsimini tehir ettiğim.

Karartılar ve karanlık gel gör ki gözlerimle deldim ben önümde uzanan karanlığı ve gölgemi dahi kovdum başucumdan varsın gölge etsin kimse içimi karartan değil tam tersine aydınlığımın ve sevgimin ve umudun büyüdüğü:

Kâh kelam.

Kâh verdiğim alınmayan bir selam geri dönümü ise yanan bir Ateş:

Aşkın İlahi Çehresinde...

Varsın olsun içinde sızdığım kabrin nezdinde.

Göğün kırık tamburu.

Yerin çalgısı çengisi.

Bense yıktım tabuları ve devirdim putları varsın olsun defalarca pot kırmışlığım ne de olsa nüktedan ve doğaçlama bir sevgi ile yaşadım ben hayatı ve tüm nazımı niyazımı çeken yüce Mevla bir de sen, anne... İklimlerden konuşlu olduğum artık kimse sevgimi ikiletin.

Tek hece ise tek şifresi kâinatın:

Aşkla doğan Aşkla büyüyen bir şecere ve evrenin aşkla kutsandığı kalburüstü sevgilerin de varsın olsun batağı bense atandığım Ulu Makamda sadece sunuyorum ruhumu yüreğimi beşi bir yerde acılarımın bir aldatı olduğunu düşünen artık her kimse uzağındayım asla da tuzağına düşmediğim kadar cihanın.

Rengimle yâdım dünden miras.

Sevgimle içimi aydınlattığım kadar da eksik etmediğim niyaz.
Hüznün dahi sağaltabildiği bir yürek benimki en çok da hüznün, sevginin müptelası ve umudun ayak sesi
doğan güneşin beni çağıran aydınlık rengi.
Kordan acılar.
Kordan heceler.
Kordan kalemim kimse kör gözlerle yaşayan körü körüne yaşamadığım kadar kös kös sevmediğim kadar
da var hani.
Hızımı alamadığım.
Hazzın ise huzurla eşleştiği.
Ulemasıyım belki de sözcüklerin varsın olsun kalemim benim uyruğum benim ulağım...
Varsın hincını alsın insanoğlu sevgiden de elini eteğini çektiğinden de öte isyanı ve kini varsın taç
bilsinler varsın taşlansın mazlum ve iyi dilekler lakin...
Şiarı sevgi ve umut oldu mu insanın kimse durduramaz beni.
Yüreğin künyesi.
Göğün gönyesi.
Sevginin iz düşümü...
Yoktan var edene duyduğum İlahi Aşk ve bu yüreğin meddücezri dalgalar aşsa da boyumu İlahi Tınısı
yaşamın, bir karede saklı evrenin gizi ve tek hecede:
Aşk illa ki Aşk.
Ruhumun makamında yeryüzünün mekânında bense semada uçuşan bir kuş gibi Rabbim aldı beni
mademki kanatlarının arasına kanamalı olsa da benliğim bazen kaybolsa da imgelerim ben t/aşkın
sefasını sürdüğüm kadar evrenin sadece saf tuttum tutalı masumiyetin izinde ve yüreğin gizinde
soluklandığım kadar da sevginin nezdinde...
Al beni kollarına ve bir kere daha doğur ve yeniden büyüt beni ya da çocuk kaldığım kadar çömez
nidalarda soluklandığım rüzgârın nezdinde ısıt üşüyen yüreğimi ısıt buz tutan ellerimi yeter ki terk etme
beni terki diyar eylesem de ömrü mutluluktur şanımlı hüznün düşmese de yakamdan sevgidir ve umut
şiarım...
Tekil öznenimde saklı hasretinle.
Tekil hanemde giydiğim içliğin ve hiçliğin sarmalında günbegün de büyüyen İlahi Ateşin her bir
kıvılcımına serilidir yürek sesim ve dualarım kalemin tekbir getiren sesinde yüce Mevla çağırırken beni
ve senin kollarında yaşayabilmenin meali elbet iklimlerden sevgi ve iklimlerden anne her günüme eşlik
eden kâh ümidin kâh hüznün esaretinde sevebildiğimden de fazlasısın...